Republika Hrvatska
Općinski sud u Crikvenici
Stalna služba u Krku
Bodulska 2/d
Krk 51500

Poslovni broj: Psp-33/2021.-41.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Crikvenici, Stalna služba u Krku, po sutkinji Nataliji Denona, u pravnoj stvari tužitelja Wolfganga Laschka iz Njemačke, 85716 Unterschleissheim, Siedlerstrasse, OIB 75809077480 zastupanog po punomoćniku Nikoli Kožuharovu, odvjetniku iz Krka, protiv tuženika Antona Murgelja iz Slovenije, Novo Mesto, Daljnji vrh 20, OIB 18315002968, zastupanog po punomoćnici Ani Srok Lopar, odvjetnici iz Rijeke, radi smetanja posjeda, nakon održane usmene i javne glavne rasprave, zaključene 16. rujna 2026., javno objavivši odluku 26. listopada 2026.,

r i j e š i o j e

I. Djelomično se prihvaća tužbeni zahtjev tužitelja kako slijedi:

"Utvrđuje se da je tuženik Murgelj Anton smetao tužitelja Wolfganga Lascha u suposjedu prava prolaza pješke i motornim vozilom preko z.č. 1951/9 k.o. Krk, u suvlasništvu tuženika Murgelj Antona, na način da je dana 4. srpnja 2021. oko 14 h postavio na z.č. 1951/9 k.o. Krk svoje vozilo marke VW Passat slovenskih reg.oznaka LJ, te se tuženiku Murgelj Antonu zabranjuje svako takvo i slično smetanje."

II. Djelomično se odbija tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem tužitelj traži da se utvrdi da ga je tuženik smetao u posjedu prava prolaza pješke i motornim vozilom (preko suposjeda koji je tužitelju dosuđen točkom I. izreke ovog rješenja), zatim u dijelu u kojem traži da se utvrdi da mu je tuženik usmeno zaprijetio da ne smije prolaziti pješke i automobilom preko njegove z.č. 1951/9 k.o. Krk i u dijelu u kojem traži da se zabrani tuženiku svaka prijetnja tužitelju da ne smije pješke ili automobilom prelaziti preko z.č. 1951/9 k.o. Krk, nadalje u dijelu u kojem tužitelj traži da se naloži tuženiku uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja uklanjanjem svojeg automobila marke VW Passat slov.reg.ozn. LJ sa z.č. 1951/9 k.o. Krk, te u dijelu u kojem traži utvrđenje čina smetanja koje da je u cijelosti ponovljeno 18. srpnja 2021.g. kao neosnovan.

III. Odbija se prijedlog tužitelja za određivanjem privremene mjere kao neosnovan.

IV. Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 6. srpnja 2021. podnio pred ovim sudom tužbu protiv tuženika radi smetanja posjeda sa tužbenim zahtjevom kojeg je ispravio/dopunio u podnesku od 19. srpnja 2021., tražeći da se utvrdi da ga je tuženik smetao u posjedu prava prolaza pješke i motornim vozilom preko k.č.br. 1951/9 k.o. Krk, koja u suvlasništvu tuženika, i to dana 4. srpnja 2021. oko 14,00 sati na način da je na k.č.br. 1951/9 k.o. Krk postavio svoje vozilo marke VW Passat slovenskih registarskih oznaka LJ te mu usmeno zaprijetio da ne smije prolaziti pješice i automobilom preko njegove k.č.br. 1951/9 k.o. Krk, a što da je ponovio u cijelosti i dana 18. srpnja 2021., zbog čega da traži da mu se naloži uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja uklanjanjem automobila sa k.č.br. 1951/9 i da mu se zabrani svaka prijetnja prema tužitelju da ne smije prelaziti preko k.č.br. 1951/9 k.o. Krk pješke ili automobilom. U historijatu tužbe tužitelj je pojasnio da je vlasnik kuće i okućnice u Krku, u Riječkoj ulici, i to na k.č.br. 769/G k.o. Krk, a da je tuženik suvlasnik susjedne kuće i okućnice na k.č.br. 1051/9, upisane u z.k.ul. 7799 k.o. Krk. Tužitelj da je 2019. godine pokrenuo kod ovog suda spor radi utvrđenja prava služnosti i zaštite tog prava na k.č.br. 1051/9 k.o. Krk, koja da je u vlasništvu tuženika. Tužiteljeva kuća da ima pješački ulaz iz Riječke ulice, ali da zbog stepenaste konfiguracije terena na kojem je izgrađena ima mogućnost doći automobilom do kuće jedino sa stražnje strane, gdje mu se nalazi i garaža, tj. iz ulice Mate Balota. Nekretnina k.č.br. 1051/9, koja je u vlasništvu tuženika, da predstavlja put koji vodi iz Ulice Mate Bolta do stražnje strane njegove kuće tj. do njegove garaže, s tim da se taj put nastavlja do još jedne kuće koja se nalazi u produžetku tog puta, koja je sagrađena na k.č.br. 768/G k.o. Krk i u čiju korist je uknjižena služnost prolaza pješke, kolima i životinjama preko puta na k.č.br. 1051/9. Budući da se kuća tužitelja nalazi na pola puta od početka puta pa do nekretnine k.č.br. 768/G k.o. Krk, to tužitelj drži da i on ima identičnu služnost u korist njegove kuće i zemljišta, kao i kuća k.č.br. 768/G, k.o. Krk, i to na teret puta na k.č.br. 1051/9 k.o. Krk. Tužitelj da se koristi tom služnošću prolaza, pješice i automobilom od 1997., štoviše, njegova kuća da je i građena upravo tako što se prolazilo preko navedene čestice. Tužitelj da je krajem lipnja 2021., ispred svoje garaže, počeo pripremati čamac za plovidbu i tada da je upozorio tuženika da mu ne bi slučajno zatvorio prolaz na k.č.br. 1051/9 k.o. Krk. To da je učinio isključivo zbog sudskog postupka koji traje između njih od 2019. radi utvrđenja prava služnosti na navedenom putu. Tuženik da mu je tada rekao kako mu neće zatvoriti prolaz, međutim 4. srpnja 2021., oko 14,00 sati, da je stavio svoj automobil marke VW Passat, slovenskih registarskih oznaka LJ, na prolaz preko k.č.br. 1051/9 k.o. Krk i nakon toga mu prišao i rekao mu da mu zabranjuje prolaz preko navedene nekretnine i da će mu identične probleme stvarati sve dok ne povuče tužbu u predmetu pod poslovnim brojem P-2543/2019. Zbog učinjenog smetanja posjeda, tužitelj je predložio da ovaj sud po okončanju dokaznog postupka donese rješenje kojim će usvojiti tužbeni zahtjev iz tužbe i podneska od 19. srpnja 2021.

2. U odgovoru na tužbu od 16. kolovoza 2021. tuženik je osporio tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan. Naveo je da je nekretninu k.č.br. 1051/9, put, površine 400 m2, k.o. Krk, kupio temeljem ugovora o kupoprodaji zaključenog sa nasljednicom pok. Pjerine Maračić dana 17. lipnja 2019. godine. U odnosu na predmet pod poslovnim brojem P-2543/2019, koji da je pokrenut po tužbi tužitelja, tuženik je naveo

da u tom postupku nije zaključena glavna rasprava, a još manje donesena pravomoćna sudska odluka koja bi proizvodila pravne učinke, kako među strankama, tako i među trećim osobama. Pozivanje tužitelja na upisanu služnost u korist treće nekretnine da je potpuno irelevantno, jer da ta okolnost nema za posljedicu automatsko priznavanje prava služnosti svim ostalim vlasnicima susjednih nekretnina. Tužitelj da je vrlo dobro znao da je put do 2019. bio u vlasništvu fizičke osobe koja ne boravi u blizini Riječke ulice na Krku, a da su tuženik i Sabina Rajšelj, kada su kupili taj put 2019., u više navrata upozoravali tuženika da se tim putem ne koristi. Budući da tužitelj nije nikad dobio dozvolu za korištenje puta, isti da nema zakonskih ovlasti tražiti posjedovnu zaštitu pred sudom, zbog čega je tuženik istaknuo prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Tužitelj da je i prije gradnje kuće tj. prilikom pribave sve potrebne dokumentacije za gradnju kuće, znao ili morao znati koje je veličine njegova nekretnina i koja prava u svezi s tom nekretninom ima. Budući da do današnjeg dana nije uknjižio pravo stvarne služnosti preko k.č.br. 1051/9, da je očito da takav kolni prilaz njegovoj garaži nije bio predviđen projektom, te da je cijelo vrijeme dok se koristio predmetnim putem zapravo bio nepošten. Tužitelj da je znao da nema pravo prolaza pa stoga kao nepošteni posjednik nije mogao steći pravo vlasništva dosjelošću, a jednako tome niti ostvariti sudsku zaštitu s tog osnova. Osim navedenog, tuženik je istaknuo i prigovor promašene pasivne legitimacije, budući da tužitelj nije dokazao na koji način je automobil tuženika bio parkiran, zatim nije dokazao da bi eventualno parkirani automobil bio u vlasništvu tuženika, te da je tuženik njime upravljao tj. da je upravo tuženik svoje vozilo parkirao na predmetni put. Zbog navedenog, predložio je odbijanje predmetnog tužbenog zahtjeva. Tuženik da nije nikad prijetio tužitelju, a budući da tužitelj na tu okolnost nije predložio nikakav dokaz, drži da je i taj dio tužbenog zahtjeva u cijelosti neosnovan. Konačno, tuženik je naveo da u konkretnom slučaju nisu ostvarene zakonske pretpostavke iz čl. 22 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine br. 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 90/2010, 143/2012, 152/2014, dalje ZV) za prihvaćanje tužbenog zahtjeva, budući da se posjedovna zaštita ne može ostvariti kao deklaratorna zaštita, već može biti osnovan samo tužbeni zahtjev koji ima kondemnatoran sadržaj, dakle zahtjev kojim se traži izvršenje određenog činjenja ili propuštanja. Također je naveo da se posjed prava stvarne služnosti ne stječe samim izvršavanjem tog prava, već da je potrebno da se sadržaj služnosti izvrši uz znanje posjednika druge nekretnine, a da posjed prava stvarne služnosti prestaje kod vlasnik povlasne nekretnine prestane trpjeti da se i dalje izvršava sadržaj prava služnosti na njegovoj nekretnini, a što da je tuženik i učinio čim je postao vlasnikom predmetnog puta. Zbog svega navedenog, tuženik je predložio da sud odbije tužitelja sa tužbom i tužbenim zahtjevom kao neosnovanim, uz naknadu prouzročenog parničnog troška tuženiku.

3. Podneskom od 19. kolovoza 2021. tužitelj je naveo da se u predmetnoj parnici radi smetanja posjeda može raspravljati samo o posljednjem mirnom posjedu i činu smetanja te da je zabranjeno raspravljanje o vlasništvu, a o čemu da tuženik raspravlja u svojem odgovoru na tužbu. Zbog štete koju tužitelj trpi već godinama budući da ne može koristiti svoj skupocjeni gliser tijekom ljetnih mjeseci, zbog čega da isti stoji u garaži, te je izvan svake funkcije, kao i zbog činjenice da se tuženik očito koristi silom i ucjenama ne bi li tužitelja natjerao da povuče tužbu radi utvrđenja prava služnosti, tužitelj je predložio da ovaj sud odredi i privremenu mjeru kojom će se odmah zabraniti tuženiku postavljanje bilo kakvih prepreka na k.č.br. 1051/9 k.o. Krk, kao i svaka

prijetnja silom kojom bi se spriječilo tužitelja u posjedu prava prolaza pješke, automobilom i gliserom preko navedene nekretnine, sve uz prijetnju novčane kazne od 10.000,00 kn.

4. Očitujući se na predloženu privremenu mjeru, tuženik je u svojem podnesku od 8. listopada 2021. naveo da u konkretnom slučaju tužitelj nije dokazao sve potrebne kumulativne pretpostavke iz čl. 346. i čl. 347. Ovršnog zakona (Narodne novine br. 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022, 6/2024, dalje OZ) za prihvaćanje takve mjere. Naime, tužitelj da nije učinio vjerojatnim opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, niti da je ta mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti, a osim toga da niti tražbina u odnosu na koju se predlaže odrediti mjeru nije utvrđena, pa time niti vjerojatna, budući da je sudski postupak radi utvrđenja prava služnosti prolaza još uvijek u tijeku, a tuženik to pravo tužitelju u cijelosti osporava. Korištenje glisera prema mišljenju tuženika da predstavlja luksuz, a nikako potrebu, slijedom čega da tužitelj ne trpi nikakvu štetu u konkretnom slučaju, a kamoli štetu koja bi bila nenadoknadiva. Također, a s obzirom na dio zahtjeva u kojem tužitelj predlaže zabranu postavljanja bilo kakvih prepreka, tuženik ističe da takav zahtjev nije određen i da se kao takav ne može prihvatiti, dok u odnosu na zahtjev za izricanje novčane kazne navodi kako isto nije propisano odredbama OZ-a kod određivanja predložene mjere osiguranja. Zbog navedenog, tuženik je predložio da se tužitelj odbije kako sa tužbom i tužbenim zahtjevom, tako sa prijedlogom za određivanje privremene mjere.

5. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u svu materijalnu dokumentaciju koja prileži spisu, saslušao je stranke postupka i predložene svjedoke Stevu Peinovića, Sabinu Rajšelj, Petra Jansoniusa i Slavena Fostača, proveo je očevid lica mjesta na kojem je sačinio i fotografije koje prileže na listu 75 do 81 spisa, a isto tako, na temelju suglasnog prijedloga stranaka, izvršio je uvid u dopunu nalaza stalnog sudskog vještaka geodetske struke Geo Dešman d.o.o., koja je sačinjena za potrebe postupka pod poslovnim brojem P-2543/2019, a koju je ovaj sud koristio za potrebe provođenja očevida u ovom postupku. Uvid u predmet P-2543/2019 (sada P-1042/2023) sud nije izvršio, budući je utvrđeno da se predmet, povodom izjavljene žalbe, nalazi kod Županijskog suda u Osijeku od 15. svibnja 2025.godine.

6. Iz iskaza svjedokinje Sabine Rajšelj, partnerice tuženika, koja je saslušana na ročištu 19. veljače 2026., proizlazi da ona inače svoje vozilo parkira na predmetnom putu, jer da je u dva navrata kada je pokušala ući u dvorište njihove kuće razbila auto. Sjeća se da ju je u proljeće 2025. pitala jedna žena iz Njemačke koja zna hrvatski jezik da pomakne svoje vozilo sa puta, kako bi ista mogla proći, što da je svjedokinja i učinila. Svjedokinja da dođe na Krk jednom mjesečno, s tim da u proljeće i ljeto dolazi češće. Nekad dođe sama, a nekad sa svojim partnerom (tuženikom) i djecom. Što se tiče konkretnog događaja, svjedokinja se nije mogla sjetiti je li u srpnju 2021. bila na Krku, ali drži vjerojatnim da je upravo ona bila ta koja je predmetnog ostavila auto na prilazu, budući da njezin partner svoje vozilo uvijek parkira u dvorištu kuće. Vozilo marke VW Passat da je inače službeno vozilo njezinog partnera kojeg da i ona vozi kada je na Krku. Ponekad kada dođe sa partnerom na Krk, oni da također znaju ostaviti svoje vozilo na putu, budući da prethodno moraju počistiti dvorište. Vozilo da obično ostavlja ispod ulaza u njihovo dvorište, a koji da je ulaz vidljiv na fotografiji na listu 81 spisa. Tuženik da nije nikad svjedokinju pitao da pomakne svoje vozilo, niti je s njim

ikad imala bilo kakvih nesuglasica oko predmetnog puta. Ona da tužitelja obično vidi kako ide pješke tim putem do svoje kuće te da ga nije nikad vidjela da je prošao automobilom. Tužitelj da svoj automobil ostavlja sa gornje strane kuće tj. sa strane Riječke ulice. Poznato joj je da tužitelj ima brod, i to po priči njezinog partnera, sa kojim da je razgovarala prije podnošenja ove tužbe. Ne zna da li je tuženik bio u Krku u srpnju 2021., ali isto drži mogućim, budući da obično na Krk dođu zajedno. Poznato joj je da se njezin partner svađao sa tužiteljem, ali da ne zna koje godine, niti zbog čega konkretno. Misli da je svađa bila oko predmetnog puta, budući da se tužitelju nije sviđalo to što su ga oni kupili. Oni da su taj put kupili negdje 2019., a kuću da su kupili unazad deset godina od danas. U vrijeme kada su kupili put, tužitelj da je već bio vlasnik svoje kuće i da se koristio predmetnim putem, ali pješke. Ne zna koliko često tužitelj dođe na Krk, a ona da ga otprilike vidi pet puta godišnje. Poznato joj je da tužitelj ima s donje strane kuće garažu, za koju se ne sjeća da li je ikad vidjela da bi ista bila otvorena. Predmetni automobil marke VW Passat da je veći automobil tj. da se radi o modelu karavan i da je dosta dug. Nakon što je svjedokinji pokazana fotografija na listu 36 spisa, ista je navela da motor na toj fotografiji pripada njezinom ocu te da ne zna tko ga je vozio 2021. godine. Prije spora između stranaka, koji je započeo 2019., tuženik i tužitelj da su se međusobno družili. Ona da nije nikad zabranila tužitelju da prolazi predmetnim putem, s tim da ne zna da li je to učinio njezin partner. Događaja koji je bio 4. srpnja 2021., a isto tako i događaja od 18. srpnja 2021., svjedokinja se nije mogla sjetiti.

7. Iz iskaza svjedoka Petera Jansoniusa, koji je također saslušan na ročištu 19. veljače 2026., proizlazi da se putem između ulica Mate Balote i Riječke ulice koristi tužitelj, ali isto tako i tuženik. Tužitelj da se tim putem koristi kako bi mogao doći do svoje garaže. Sjeća se da je on negdje u ljeto 2021., moguće u osmom ili devetom mjesecu, došao kod tužitelja po uređaj za isušivanje i da je tada došao do garaže tužitelja sa svojim automobilom, a kada je odlazio od tužitelja, da mu je put prepriječio automobil marke VW Passat koji je pripadao Slovencima. Radilo se o velikom tamnom autu, koji da je bio parkiran odmah blizu ceste Mate Balota tj. na početku puta. Svjedok da je tada zamolio tuženika da taj auto pomakne, na što da tuženik na početku nije reagirao, već se vratio u svoju kuću, a kada se iz kuće vratio, da je počeo vikati na svjedoka. Sjeća se da mu je tuženik tada rekao "plati mi 200,00 eura pa ću maknuti vozilo". Svjedok da je tada rekao tuženiku da ne zna u čemu je problem i da on ne želi ulaziti u svađe koje tuženik očito ima sa susjedima, već da samo želi izaći na cestu. Nakon tih riječi i proteka određenog vremena, tuženik da je vozilo pomaknuo i svjedok da je sa svojim vozilom izašao van na cestu. Sjeća se da mu je tuženik na kraju rekao da je ovo prvi i zadnji put da je prošao tim putem. O konkretnim događajima koji su bili 4. srpnja i 18. srpnja 2021. svjedok da ne zna ništa, odnosno da se ne može sjetiti što je bilo tih dana. O predmetnom sporu svjedok da je saznao po priči Antuna Mohra, a ne tužitelja. Nije mu poznato koliko se dugo tužitelj koristi predmetnim putem, niti da li se njime koristi za prolaz pješice ili automobilom, ali zna da postoji svađa između stranaka. Poznato mu je da tužitelj ima brod, i to samo po priči tužitelja, budući da ga nije nikad vidio u živo. Nakon događaja kojeg je svjedok imao sa tuženikom, svjedok da više nikad nije prošao spornim putem, ali da je prije toga znao doći kod tužitelja, i to upravo sa svojim vozilom, kada bi se parkirao neposredno pred garažu tužitelja. To da je bilo sigurno godinu dana prije spornog događaja. Na upit pun. tuženika tko je svjedoku dozvolio prolaz predmetnim putem, svjedok je naveo da mu nije nitko dozvolio, jer da se radi o putu na kojem nema nikakve zabrane prolaza, a pritom da

isti predstavlja jedini put do garaže tužitelja. Sjeća se da kada je došao kod tužitelja po stroj za isušivanje, da se radilo o velikom stroju i da je jedini način da se taj stroj preuzme i transportira bio automobilom, i to preko spornog puta. Svjedok da je uvijek kod tužitelja dolazio sa donje strane, dakle iz ulice Mate Balota, a ne sa gornje strane gdje je Riječka ulica. Sjeća se da je predmetnog dana, kada mu je tuženik prepriječio put, vidio da u autu sjedi Anton Murgelj i da izlazi van iz automobila, s tim da je na upit pun. tuženika da li je svjedok prije tog događaja ikad vidio tuženika, odgovorio da nije te da pretpostavlja da je predmetnog dana u vozilu sjedio Anton Murgelj, budući je nakon izlaska iz automobila otišao u svoju kuću.

8. Iz iskaza svjedoka Steve Pejnovića proizlazi da navedeni svjedok ne zna gdje bi se nalazio sporni put te da mu nisu poznate stranke ovog postupka, niti njihove kuće. Također da mu nije poznato čiji je pristupni put i tko ga koristi. Budući da je po zanimanju voditelj lučkih poslova u društvu Vecla d.o.o. Krk, koja da je svojevremeno imala koncesiju na Lukobranu Krk, da mu je poznato da je tužitelj (kojeg prepoznaje samo kao turistu) bio korisnik veza, budući da je imao neko plovilo (gliser), koje da nije bilo cijelu godinu na vezu.

9. Iz iskaza svjedoka Slavena Fostača, koji je saslušan na ročištu 23. travnja 2026., proizlazi da mu je poznato da je tužitelj prije puno godina došao na Krk i sagradio kuću te da se spori sa tuženikom oko prilaznog puta. To da mu je poznato zato što je već bio na ročištu pred ovim sudom koji se vodi radi služnosti nad tim putem, a u kojem postupku da je dao svoj iskaz. Svjedok da je susjed stranaka od 1970.-ih godina. Njegova kuća da je na adresi Mate Balote 21, a kada su svjedoku pokazane fotografije koje prileže spisu, svjedok je pojasnio da je njegova kuća ispod kuće koja je vidljiva na fotografiji na listu 80 spisa, a koja je desno od kuće tužitelja (kuća sa garažom). Kuća koja se nalazi desno od kuće tužitelja da je pripadala obitelji Butković, ali da su je oni prije puno godina prodali i da mu sada nije poznato tko bi bio vlasnik te kuće. Poznato mu je da je obitelj Butković prodala tužitelju teren na kojem je on sagradio svoju kuću. Sporni prilazni put, koji da je vidljiv na fotografiji na listu 80 spisa, da se proteže sve do kuće koja je nekoć pripadala Butkovićima. Iz fotografije na listu 81 spisa, gdje je vidljiva kuća tuženika, da je vidljiv roštilj i ogradni zid, a iza tog ogradnog zida da se nalazi kuća svjedoka. Svjedok da je ljeti često na Krku, a u zadnje vrijeme da dolazi na Krk i u proljeće te na jesen. Predmetnim putem da su se služili Butkovići, budući da je to bio služni put do njihove kuće sve dok nije sagrađena Riječka ulica. Tim putem da se koristi tuženik, zatim možda i susjed koji ima kuću preko puta kuće tuženika, a isto tako i tužitelj. Riječka ulica da je sagrađena prije 35 do 40 godina. Sve osobe koje se koriste predmetnim putem, koriste se njime za prolaz pješke i automobilom. Svjedok se ne sjeća da li je 4. srpnja 2021. bio na Krku, a također ne zna koje je vozilo tuženik tada vozio. Pretpostavlja da je vozio ili Škodu Octaviu ili Passat, dok da je njegova supruga vozila BMW. Svjedok da je uvijek znao vidjeti tuženika kako svoje vozilo parkira unutar dvorišta, dok je njegovu suprugu znao vidjeti da svoje vozilo ostavi na putu. Ukoliko bi tuženik koji put ostavio svoje vozilo na putu, to da je uvijek bilo za neko kraće vrijeme. Iz svoje kuće da se sporni put ne vidi, tako da ukoliko želi isti vidjeti da mora proći uz ulicu Mate Balote. Svjedok da nije nikad vidio ili čuo prepirke između tužitelja i tuženika oko spornog puta. Sjeća se da su bivši vlasnici, i to obitelj Butković, davno postavili jednu željeznu rampu na predmetnom putu, i to odmah na cesti Mate Balota, jer je očito gospođa Butković mislila da je taj put njezin. Svjedok da ne zna kada je rampa uklonjena. Ta rampa da je bila tamo u vrijeme

kada je tužitelj izgradio kuću. Svjedok da ne zna je li tužitelj imao problema sa obitelji Butković oko predmetne rampe. Misli kako tužitelj danas koristi predmetni put za prolaz pješice, iako da ga on nije nikad vidio da tuda prolazi. Također da nije nikad vidio tužitelja da podmetni put koristi za prolaz autom. Svjedok da zna gdje se nalazi garaža od tužitelja, a isto tako da mu je poznato i to da tužitelj u tu garažu ne može doći automobilom iz Riječke ulice. Tužitelj da nema niti jedan drugi prilaz automobilom do svoje garaže, osim preko predmetnog puta.

10. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je isti 4. srpnja 2021. uređivao čamac ispred svoje kuće, pored garaže, gdje ima parkirno mjesto. Pojasnio je da je prvo morao izvući brod iz garaže, kao i sve potrebne dijelove te da se cijeli dan bavio izvođenjem radova oko broda. Budući da je kasnije htio staviti brod u more da je morao izaći na ulicu Mate Balota, dakle preko spornog puta. Njegov auto da je tada bio parkiran u Riječkoj ulici te da je najprije morao doći sa autom po brod, a onda ga prevesti do mora. Toga dana, u nekom trenutku, da je došao tuženik i rekao mu da povuče tužbu koju da je tužitelj podnio protiv njega radi utvrđenja prava prolaza preko predmetnog spornog puta. Tužitelj da mu je tada rekao da je njemu kao sucu posve normalno, ukoliko se ne mogu dogovoriti, da problem riješe pred sudom i da je zbog toga i podnio tužbu. Nakon toga tuženik da je postajao sve glasniji i da je počeo prijetiti tužitelju. Tuženik da mu je tada rekao da on više ne smije koristiti sporni put i da ako želi izvući svoj brod do mora da to učini uz pomoć helikoptera. Taj njihov razgovor da se vodio kod broda. Tuženik da je nakon toga došao do tužitelja sa svojim vozilom i parkirao ga na poziciji kako je to tužitelj pokazao sudu na fotografiji na listu 79 spisa. Naveo je da se radilo o vozilu marke VW Passat. Nakon tog razgovora tuženik da nije odmah maknuo svoje vozilo, već da ga je tamo ostavio i rekao tužitelju da do navečer razmisli hoće li povući tužbu ili ne. Tužitelj da je nakon tog razgovora otišao u svoju kuću i više da nije provjeravao je li auto tuženika tamo i dalje parkirano tako da ne zna kada je tuženik na kraju svoje vozilo maknuo. Toga dana tužitelj da nije otišao sa svojim brodom na more, već da je to učinio tek tjedan dana kasnije, kada je tuženik otišao. To da je bila njihova prva takva situacija, budući da su ranije bili dobri susjedi i između njih da nije bilo problema oko prolaza tim putem. Točno je da je tuženik znao koji puta ostaviti svoje vozilo na putu, i to kada bi se kratko zaustavio radi potrebe da nešto odnese u kuću. Tužitelj da se predmetnim putem koristi od 1996. godine, a također da ga koriste i njegovi gosti za prolaz automobilom, budući da svoja vozila obično parkiraju pored garaže tužitelja. Tužitelj da je kuću sagradio 1997. godine i u vrijeme kada je gradio kuću da je isključivo tim putem mogao doći do kuće. U to vrijeme Riječka ulica da je bila postavljena, ali da još nije bila asfaltirana. Nakon što je tužitelj izvukao brod na more da se vratio natrag u garažu, ali da je pazio da tuženika nema, jer da je htio na svaki mogući način izbjeći svađu s tuženikom. Tužitelj da svako ljeto izvlači svoj brod iz garaže i odvodi ga na more. U dobrim odnosima sa tuženikom da je bio do 2019., a 2019. godine da ga je tuženik tražio 1.000,00 eura radi prolaska predmetnim putem. Nakon toga njihovi odnosi da su zahladili zbog čega da je tužitelj i podnio pred sudom tužbu radi utvrđenja prava služnosti prolaza preko tog puta. Nakon 2019. tužitelj da je i dalje koristio predmetni put, i to jednako kao i prije, dakle za prolaz automobilom i pješice. Pritom da nije pazio je li tuženik u svojoj kući ili ne. Tuženik da u razdoblju od 2019. pa do čina smetanja 2021. da nije nikad branio tužitelju, niti verbalno, a niti postavljanjem nekih fizičkih prepreka da se koristi predmetnim prolazom. Tužitelj da i danas koristi sporni put, s tim da na svaki mogući način izbjegava ući u svađu s tuženikom. Ne zna je li supruga tuženika koristila vozilo tuženika i ostavljala ga na spornom putu.

11. Iz iskaza tuženika Antona Murgelja, koji je saslušan na ročištu 16. rujna 2026., proizlazi da je isti 4. srpnja 2021. bio u Krku u svojoj kući i da je tada stupio u kontakt sa tužiteljem. Naime, tužitelj da je tada bio kod svoje garaže, i to sa svojim vozilom, a njegova supruga da je parkirala auto na putu, i to negdje u blizini ulaza u njihovo dvorište. Tuženik da to zna zato što njegova supruga uvijek tako ostavlja vozilo, budući da se boji ući u dvorište da ne bi ogrebala auto. Tuženik da uvijek ostavlja svoj automobil u dvorištu, a na upit zbog čega tuženik, umjesto supruge, nije predmetnog dana uvezao vozilo u dvorište, tuženik je naveo da je predmetnoga dana moguće bila subota ili nedjelja i da on tada, ukoliko je doma, obično nešto popije i da tada ne vozi. Nije siguran koji je točno vozilo njegova supruga tada parkirala na putu, budući da se ne može sjetiti je li tada imao Škodu ili Passat kao službeno vozilo. Što se tiče razgovora sa tužiteljem, tuženik da je rekao tužitelju da on nema pravo prolaziti i voziti predmetnim putem, budući da nema služnost nad tim putem. Njegova supruga da je predmetnog dana maknula vozilo sa puta, a sve kako bi tužitelj sa svojim vozilom mogao izaći van. Toga dana na spornom putu da je bio i motor od njegova punca, te se sjeća da su i taj motor morali fizički pomaknuti kako bi tužitelj mogao sa svojim vozilom izaći van. Taj motor da je moguće maknuo njegov punac. Tuženik da je predmetnog dana vidio da je tužitelj parkirao svoje vozilo kod svoje garaže te ujedno čuo kada je tužitelj upalio svoj automobil kako bi sa njime izašao van. Kada je čuo zvuk motora, tuženik da je izašao na put i to sa ciljem da tužitelju još jednom kaže da on nema pravo prolaziti tim putem. Nakon toga da je njegova supruga pomaknula vozilo koje je parkirala, a motor da je valjda pomaknuo njegov punac te da je tužitelj tada i izašao van sa svojim vozilom. Nitko osim tužitelja ne prolazi tim putem, a kuća koja je desno od kuće tužitelja da ima služnost nad tim putem. Međutim, u toj kući da nema nikog već unazad deset godina. Tuženik da se sjeća da je i prije ovog događaja bio jednom kod tužitelja sa željom da isti povuče tužbu koju je podigao protiv njega, na što da je tužitelj odgovorio da on to neće učiniti. Tuženik da mu je tada rekao da onda on ne može prolaziti ovim putem niti pješke, niti vozilom. Međutim, tužitelj da je unatoč tom razgovoru i dalje koristio put za prolaz pješice i autom, a isto to je činio i nakon ovog događaja. Ukoliko tužitelj nije koristio put za prolaz pješice i autom, tada su to činili njegovi gosti ili obitelj ili možda njegovi radnici. Sjeća se da su jednom i to ove godine, unosili dizalicu topline u garažu od tužitelja. Nakon spornog događaja 2021. godine, između tuženika i tužitelja da više nije bilo razgovora i sukoba već je tužitelj nastavio prolaziti putem, a tuženik da mu se više nije obraćao. Tuženik da nije nikad ostavljao svoje vozilo na putu, osim kada kosi dvorište. Osim njegove supruge nitko drugi da ne parkira vozilo na putu. Tuženik da je vidio tužitelja kako prolazi automobilom preko puta, ali da nije vidio da prevozi gliser. Tuženik da je rijetko u svojoj kući na Krku, možda sveukupno 30 dana u godini. Prije nego što je tuženik kupio put da je također bila jedna svađa sa tužiteljem zbog ostavljenog automobila na putu, zbog čega da je tuženik i odlučio pronaći nasljednike upisane vlasnice i taj put kupiti.

12. Tijekom postupka među strankama nije bilo sporno da su dana 4. srpnja 2021. imale kontakt, budući da je tuženik potvrdio da je toga dana, vidjevši tužitelja kod svoje garaže, došao do njega kako bi mu rekao da nema pravo prolaziti spornim putem, već je sporno je li tuženik toga dana izvršio smetanje na način kako to navodi tužitelj u svojoj tužbi i tužbenom zahtjevu, budući je tuženik tvrdio da on toga dana nije upravljao svojim vozilom i parkirao ga na spornom putu, već da je to učinila njegova supruga, a isto tako osporio je da bi tužitelju prijetio na način da bi tim prijetnjama

onemogućio tužitelja u prolazu/provozu tim putem, budući je učinio nespornim da se tužitelj i prije predmetnog do koristio predmetnim putem za prolaz pješice i automobilom i da je i nakon tog dana nastavio izvršavati taj posjed na isti način kao i prije.

13. Odredbom čl. 20. st 1. ZV-a propisano je da je samovlast zabranjena, bez obzira na to kakav je posjed, nitko ga nema pravo samovlasno smetati, ako i smatra da ima jače pravo na posjed. U st. 2. tog članka stoji da tko posjedniku bez njegove volje oduzme posjed ili ga u posjedovanju uznemirava, samovlasno je smetao njegov posjed, dok u st. 3. toga članka stoji da ni osoba od koje je posjed pribavljen silom, potajno, odnosno prijevarom ili zlouporabom povjerenja, ne smije samovlasno oduzeti taj posjed nakon što joj prestane pravo na zaštitu posjeda. Nadalje, u odredbi čl. 21. st. 1. ZV-a stoji da koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda, a u st. 2. toga članka stoji da i posjednik koji je posjed stekao samovlasno ga oduzevši drugome silom, potajno ili zlouporabom povjerenja, ima pravo štititi svoj posjed; jedino ga nema pravo štititi od one osobe kojoj ga je bio samovlasno oduzeo, no smjet će i to i protiv nje nakon što mu posjed postane miran, dakle nakon što proteknu rokovi iz čl. 21. st. 3. ZV-a.

14. Analizom svih provedenih dokaza u postupku, kako pojedinačno, tako i u njihovoj ukupnosti, sve sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, dalje ZPP), ovaj sud je zaključio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan, i to zbog razloga koji će biti nastavno obrazloženi.

15. Naime, iz iskaza partnerice tuženika Sabine Rajšelj proizlazi da su tuženik i tužitelj bili u dobrim odnosima, i to sve negdje do 2019., a to isto potvrdio je i tužitelj kada je naveo da je u dobrim odnosima sa tuženikom bio do 2019., a 2019. godine, kada ga je tuženik tražio 1.000,00 eura radi prolaska predmetnim putem, da su njihovi odnosi zahladili i da je tužitelj zbog toga podnio protiv tuženika tužbu radi utvrđenja prava služnosti prolaza preko tog puta, međutim da se unatoč tome nastavio koristiti predmetnim putem, i to jednako kao i prije, dakle za prolaz automobilom i pješice. Navedeno je sadržajno potvrdio i sam tuženik, budući je u svojem iskazu naveo da je jednom bio kod tužitelja sa željom da isti povuče tužbu koju je podigao protiv njega, te da je tada rekao tužitelju da ne smije prolaziti ovim putem niti pješke, niti vozilom, ali da je tužitelj, unatoč tom razgovoru, i dalje koristio put za prolaz pješice i autom te da je to nastavio činiti i nakon predmetnog čina smetanja. Također, tužitelj je u svojem iskazu naveo da predmetnim putem prolazi još od 1997. godine, budući da je svojevremeno, dok se nije napravila Riječka ulica, taj put bio jedini prilaz njegovoj nekretnini, a sada da se tim putem koristi da bi došao do svoje garaže, budući da se radi o jedinom prilazu njegovoj garaži, što je u svojem iskazu potvrdio i svjedok tuženika Slaven Fostač te u konačnici utvrdio i sud prilikom provođenja očevida.

16. Odredbom čl. 19. st. 1. ZV-a propisano da posjed traje dok traje posjednikova faktična vlast glede stvari, ali ona ne prestaje, niti se prekida, ako je smetnja ili propuštanje izvršavanja posjednikove vlasti bilo po svojoj naravi samo privremeno. U st. 2. tog članka je nadalje propisano da se smatra da posjed nakon što

je stečen traje neprekidno dalje, a tko tvrdi da je prestao ili da je bio prekinut, treba dokazati da su nastupile okolnosti zbog kojih je posjed prestao.

17. Rukovodeći se prednje navedenim utvrđenjima, kao i citiranim zakonskim odredbama, ovaj sud drži da se tužitelj još od 1997. godine kontinuirano, unatoč usmenoj zabrani tuženika koja je bila negdje 2019.godine, tj. nakon podnošenja tužbe radi utvrđenja prava služnosti na tom putu, koristi tim putem za prolaz pješice i autom i da je taj posjed nastavio izvršavati sve do predmetnog čina smetanja posjeda, ali i nakon toga. Usmena zabrana tuženika, kao i ostavljeno vozilo tuženika na putu, koje je ubrzo maknuto, predstavljale bi smetnje privremenog karaktera, koje sukladno čl. 19. st. 1. ZV-a nisu prekinule kontinuitet tužiteljeva posjeda, jer je tužitelj unatoč tome nastavio izvršavati svoju faktičnu vlast nad predmetnim putem, a tuženik nije dokazao drugačije.

18. Tvrdnje tuženika da tužitelj nema pravo prolaziti predmetnim putem, jer da nema utvrđeno pravo služnosti prolaza/provoza tim putem, te da stoga kao nepošteni posjednik ne uživa posjedovnu zaštitu, nisu osnovane, jer ovaj sud, u okviru ovog postupka, pruža posjedovnu zaštitu svakom posjedniku (stvari ili prava), pa tako i nepoštenom, ukoliko se utvrdi da je posljednji mirni posjednik i da je u tom posjedu bio smetan uznemiravanjem ili oduzimanjem od drugom suposjednika ili bilo koje treće osobe. Navedeno je propisano kako odredbom čl. 441. ZPP-a, tako i odredbom čl. 22. st. 2. ZV-a, u kojima stoji da se raspravljanje o tužbi zbog smetanja posjeda ograničava samo na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja, te da je isključeno raspravljanje o pravu na posjed, pravnom temelju posjeda, poštenju/nepoštenju posjednika, kao i o tome koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvom društvenom, javnom ili sličnom interesu.

19. Vezano pak za posjed prava stvarne služnosti, a u okviru kojeg prava tužitelj traži predmetnu posjedovnu zaštitu, valja navesti da se posjed prava stvarne služnosti sastoji u izvršavanju sadržaja tog prava na nečijoj nekretnini (kao poslužnoj), a u korist one nekretnine (povlasne) koju posjeduje osoba koja izvršava sadržaj tog prava. Točno je tvrdnja tuženika da se posjed prava stvarne služnosti stječe činom stjecanja kojim posjednik jedne nekretnine, u korist svoje nekretnine, vrši na nekretnini u tuđem posjedu nešto što posjednik te druge nekretnine ne bi trebao trpjeti, a to ipak čini, međutim, protivno shvaćanju tuženika, i posjed prava stvarne služnosti moguće je štititi u parnici radi smetanja posjeda, jer prema odredbi članka 22. stavak 2. ZV-a sud pruža zaštitu posjeda bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj ili poštenje posjednika, a odredbom čl. 10. st. 5. ZV-a je propisano da je s posjedom stvari izjednačeno faktično izvršavanje sadržaja prava stvarnih služnosti glede neke nekretnine (posjed prava), pa se stoga na posjed prava na odgovarajući način primjenjuju i odredbe o posjedu stvari, ako to nije suprotno naravi prava niti odredbama zakona. Posjed prava stvarne služnosti postoji kroz faktično izvršavanje sadržaja nekog prava, a posjed se može smetati bilo kojim činom bez obzira na to u koju je svrhu i kojim povodom čin poduzet (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev- 427/2014-2 od 4. ožujka 2020.).

20. Slijedom navedenog, a kao što je prethodno rečeno, u parnicama radi smetanja posjeda ne može se raspravljati o tome ima li tužitelj pravo stvarne služnosti prolaza preko nekretnine tuženika do svoje nekretnine, već samo je li tužitelj bio u

posljednjem mirnom posjedu prava služnosti prolaza, pa u okolnostima konkretnog slučaja, kada iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi faktično izvršavanje sadržaja prava služnosti prolaza od strane tužitelja, budući da tužitelj već godinama izvršava sadržaj prava te služnosti prolaskom pješice i automobilom preko predmetnog puta, a što je u konačnici potvrdio i sam tuženik, to tužitelju kao posljednjem mirnom posjedniku nedvojbeno pripada pravo na posjedovnu zaštitu koju u okviru tog prava i zahtjeva predmetnom tužbom.

21. Međutim, protivno shvaćanju tužitelja, ovaj sud drži da tužitelj u konkretnom slučaju ima pravo na suposjedovnu, a ne posjedovnu zaštitu, jer pravo koristiti se predmetnim putem, osim tužitelju, pripada i tuženiku i njegovoj supruzi, koji su nesporno suvlasnici i suposjednici tog puta, ali i vlasnicima kuće koja je desno od kuće tužitelja, a kojoj je nekoć živjela obitelj Butkovići, budući da je u korist te kuće nesporno ustanovljena stvarna služnost prolaza.

22. Odredbom čl. 24. st. 1. ZV-a propisano je da je svaki suposjednik ovlašten štititi svoj suposjed putem suda od samovlasnog smetanja treće osobe, a od drugih suposjednika jedino kao su ga potpuno isključiti od dotadašnjeg suposjeda ili su mu bitno ograničili dotadašnji način izvršavanja faktične vlasti.

23. U konkretnom slučaju, a imajući u vidu opisani čin smetanja posjeda, kojeg tuženik nije sadržajno osporio (izuzev dijela koji se odnosi na prijetnju), već je samo naveo da ga je izvršila njegova supruga, a ne on, ovaj sud drži da je činom ostavljanja vozila na putu, koji je širine cca 3 metra, tužitelj bio u bitnom ograničen u dotadašnjem načinu izvršavanja posjedovne vlasti, jer se prolazom/provozom preko tog puta mogao nastaviti koristiti na način kako je to činio ranije tek nakon što je vozilo tuženika maknuto sa puta.

24. Protivno shvaćanju tuženika, okolnost što je vozilo tuženika maknuto sa puta, i to ubrzo nakon izvršenog čina smetanja, ne predstavljala zapreku za usvajanje deklaratornog dijela tužbenog zahtjeva, te drugog dijela kondemnatornog zahtjeva koji glasi na zabranu takvog ili sličnog smetanja, jer se posjedovna zaštita može pružiti posjedniku i kada je udovoljeno dijelu kondemnatornog zahtjeva kojim se traži uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja, ukoliko bi se prethodno utvrdilo da je uz deklaratorni dio zahtjeva osnovan i drugi dio kondemnatornog zahtjeva koji glasi na zabranu takvog i sličnog smetanja (isto tako i VSRH u Rev-1797/18 od 14.03.2017. i Rev-2866/13 od 13.12.2017.).

25. Osim prava tužitelja da traži posjedovnu zaštitu, sporna je u postupku bila i pasivna legitimacija, odnosno tko je izvršio čin smetanja posjeda, budući je tuženik tvrdio da je njegova supruga Sabina Rajšelj ostavila vozilo na putu, a ne on, a tu činjenicu potvrdila je i sama svjedokinja Sabina Rajšelj, navodeći da ona obično zna ostaviti vozilo na putu i da je moguće da je to učinila i predmetnog dana. Pritom je posve irelevantno koja marka vozila je tom prilikom ostavljena na putu, tj. da li Passat i Škoda, jer je tužitelj pravovremeno ispravio taj podatak u svojem tužbenom zahtjevu, a sve i da je to učinio kasnije, niti tada se ne bi radilo o svojevrsnoj preinaci tužbenog zahtjeva, jer time nije izmijenjena pravna osnova tužbe, već je i nadalje riječ o istom životnom događaju i jednom pravnom odnosu. Zbog navedenog, greška suda prilikom pisanja zapisnika sa očevida i navođenja opisa na fotografiji na listu 79 spisa, gdje se

omaškom suda umjesto vozila Passat navodi vozilo Škoda, nije utjecala na drugačiju odluku ovog suda u ovoj pravnoj stvari.

26. U posjedovnom sporu pasivno su legitimirani: 1) osoba koja je izvršila čin smetanja posjeda uznemiravanjem ili oduzimanjem, bez obzira je li postupala po svojem nahođenju i za svoju korist, prema nečijem nalogu ili bez naloga u korist trećeg; 2) osoba koja je dala nalog nekome da izvrši čin smetanja posjeda; te 3) osoba u čiju korist je smetanje učinjeno, ako se on od toga nije ogradio.

27. Sukladno relevantnoj sudskoj praksi, ako je neposredni izvršitelj počinio čin smetanja posjeda za korist treće osobe, a ona se sa tim činom usuglasila, onda je i ta osoba pasivno legitimirana.

28. Iako u konkretnom slučaju, izuzev tužitelja, nitko drugi nije vidio tuženika da predmetnog dana ostavlja svoje vozilo na putu, ovaj sud drži da je tuženik ipak pasivno legitimiran u ovom postupku.

29. Naime, osim počinitelja i njegovog nalogodavca, pasivno je legitimirana u postupku radi smetanja posjeda i osoba u čijem je interesu smetanje počinjeno, pa ukoliko bi se u konkretnom slučaju i uzela utvrđenom činjenica da je supruga tuženika Sabina Rajšelj, a ne tuženik, ostavila vozilo na putu i izvršila čin smetanja posjeda, ovaj sud drži da tuženik time ne bi uspio otkloniti od sebe odgovornost zbog učinjenog smetanja, a što je tuženik očito htio postići u ovom postupku, i to zbog slijedećih razloga.

30. Iz rezultata dokaznog postupka nesporno je utvrđeno da su tuženik i njegova supruga Sabina Rajšelj kupili predmetni put 2019. godine i da su stoga suvlasnici, a time i njegovi suposjednici, zatim da se između tužitelja i tuženika vodi postupak, i to po tužbi tužitelja, radi utvrđenja prava služnosti prolaza nad predmetnim putem te da je tuženik branio tužitelju da se koristi predmetnim putem i pritom tražio od istog da povuče tužbu u navedenom postupku.

31. Na temelju tih utvrđenja opravdano se ima smatrati da je tuženik itekako zainteresiran za predmetni put, budući se smatra vlasnikom i posjednikom tog puta, te da mu smeta činjenica što tužitelj tim putem prolazi i što traži da se utvrdi nositeljem prava stvarne služenosti u korist svoje nekretnine.

32. Budući da je tuženik nesporno bio prisutan prilikom izvršenja čina smetanja posjeda (za kojeg je izjavio da ga je izvršila njegova supruga, a ne on), a pritom se od tog čina nije ogradio, već je štoviše i sam prišao tužitelju s ciljem da mu kaže kako isti nema pravo koristiti se tim putem, a pritom, nakon što se njegova supruga parkirala, nije pomaknuo vozilo sa puta, iako je imao tu mogućnost, već bi iz njegova iskaza proizlazilo da je to na kraju učinila njegova supruga (koja se pak te radnje ne sjeća), to ovaj sud drži da je tuženik itekako pasivno legitimiran u ovom postupku, sve i da čin smetanja nije izvršio on, već njegova supruga, jer je nedvojbeno bio zainteresiran za predmetni put, zatim smetanje je izvršeno u njegovom interesu, tj. sa ciljem zbog kojeg je i pristupio tužitelju predmetnog dana, a pritom se od tog čina nije ogradio i nije želio omogućiti tužitelju prolaz predmetnim putem toga dana, već je to očito učila njegova supruga kada je maknula auto.

33. Slijedom svega navedenog, ovaj sud je ocijenio da je istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije neosnovan, te da je tuženik odgovoran za izvršeni čin smetanja ostavljanjem vozila na predmetnom putu.

34. Što se tiče dijela tužbenog zahtjeva u kojem tužitelj traži posjedovnu zaštitu zbog verbalnih prijetnji, valja istaći da tužitelj nije uspio u postupku dokazati da mu je tuženik predmetnog dana prijetio na način da bi ga bitno ograničio u izvršavanju njegove faktične vlasti nad predmetnim putem, jer osim što tu činjenicu nitko, osim tužitelja, nije potvrdio, pa je ista u smislu odredbe čl. 221.a ZPP-a ostala nedokazana, ovaj sud je tijekom postupka utvrdio da je tužitelj, i nakon izvršenog čina smetanja posjeda, nastavio koristiti predmetni put jednako kao i prije, osim što je nastojao izbjeći tuženika, jer se sa njim nije želio svađati.

35. Naime, da bi verbalnom prijetnjom došlo do smetanja posjeda potrebno je da takav verbalni čin bude popraćen ozbiljnom prijetnjom koja bi kod druge osobe, konkretno ovdje tužitelja, imala za posljedicu odustajanje od daljnjeg prolaženja tim putem, a što ovdje nije bio slučaj.

36. Prema tome, iako je tuženik predmetnog dana izjavio tužitelju zabranu daljnjeg prolaženja putem, ta zabrana kod tužitelja nije izazvala takav strah koji bi kod njega doveo do promjene u faktičnom korištenju suposjeda, budući je tužitelj, kako je i sam potvrdio u svojem iskazu, i nakon spornog događaja, nastavio prolaziti predmetnim putem.

37. Slijedom navedenog, valjalo je odbiti deklaratorni dio tužbenog zahtjeva u kojem tužitelj traži da se utvrdi da mu je tuženik usmeno zaprijetio da ne smije prolaziti pješke i automobilom preko k.č.br. 1951/9, k.o. Krk, ali isto tako i kondemnatorni dio zahtjeva u kojem tužitelj traži da se zabrani tuženiku svaka takva prijetnja upućena tužitelju kao neosnovan.

38. Vezano za čin smetanja od 18. srpnja 2021., valja navesti da niti tužitelj, a niti tuženik, nisu u svojim iskazima naveli što se konkretno dogodilo 18. srpnja 2021. godine, a niti se itko od saslušanih svjedoka mogao sjetiti događaja koji je bio tog dana, slijedom čega je ovaj sud u odnosu na taj dio tužbenog zahtjeva zaključio da isti nije dokazan, te je istog temeljem čl. 221.a ZPP-a odbio kao neosnovanog.

39. Zbog svega ranije navedenog, valjalo je usvojiti dio tužbenog zahtjeva tužitelja koji se odnosi na pružanje suposjedovne zaštite u dijelu koji se odnosi na postavljanje motornog vozila na z.č. 1951/9 k.o. Krk, jer je tužitelj u tom dijelu dokazao ispunjenost svih zakonskih pretpostavki iz čl. 22. ZV-a, a odbiti njegov tužbeni zahtjev u preostalom dijelu, tj. u dijelu koji se odnosi na uspostavu prijašnjeg posjedovnog stanja, zatim u dijelu koji se odnosi na smetanje posjeda verbalnim prijetnjama, te u dijelu koji se odnosi na događaj od 18. srpnja 2021., i to zbog svih prethodno navedenih razloga, slijedom čega je odlučeno kao u točkama I i II izreke ovog rješenja.

40. Iako je tužitelj djelomično uspio sa svojih zahtjevom, i to nadasve u dijelu koji se odnosi na smetanje postavljanjem vozila na putu, ovaj sud drži da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti za usvajanje predložene privremene mjere kojom se traži

da se zabrani tuženiku postavljanje bilo kakvih prepreka na put oznake k.č.br. 1051/9 k.o. Krk ili izricanje prijetnji silom kojima bi se spriječilo tužitelja da se predmetnim putem koristi pješice, automobilom ili gliserom. Naime, iz rezultata dokaznog postupka proizlazi da je iako je vozilo tuženika bilo ostavljeno na putu 4. srpnja 2021. , da je isto vrlo brzo maknuto sa puta, te da se tužitelj, nakon tog dana, nesmetano koristio/koristi predmetnim putem za prolaz pješice i automobilom, slijedom čega ovaj sud drži da nisu ostvarene zakonske pretpostavke iz čl. 346. OZ-a za usvajanje predložene privremene mjere. Tužitelj u konkretnom slučaju nije učinio vjerojatnim niti opasnost da bi bez predložene mjere tuženik spriječio ili znatno otežao ostvarenje njegove tražbine, budući se nakon predmetnog čina smetanja nesmetano koristio/koristi putem za prolaz, niti je učinio vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili spriječio nastanak nenadoknadive štete, budući da u konkretnom slučaju nije utvrđeno da je između stranaka došlo do takvog fizičkog i/ili verbalnog sukoba koji bi za posljedicu imao prestanak izvršavanja posjeda od strane tužitelja, već je utvrđeno upravo suprotno, tj. da se tužitelj, unatoč tim prijetnjama koje spominje, i dalje koristi predmetnim putem, pa se stoga ne može govoriti da između stranaka postoji nasilje koje bi opravdavalo usvajanje predložene privremene mjere. Isto tako, kod tužitelja nije nastala nikakva šteta, a kamoli nenadoknadiva šteta iz čl. 346. OZ-a, jer prije svega nemogućnost korištenja skupocjenog glisera ljeti ne predstavlja takvu vrstu štete, a osim toga, iz rezultata provedenog dokaznog postupka je utvrđeno da tužitelj i ne trpi nikakvu štetu, budući je i sam izjavio da se nakon predmetnog čina smetanja posjeda nesmetano koristi predmetnim putem. Prema tome, kako niti jedna od navedenih kumulativnih zakonskih pretpostavki iz čl. 346. OZ-a nije ispunjena, to je valjalo, neovisno o tome što je dio tužbenog zahtjeva tužitelja prihvaćen (točka I izreke rješenja), odbiti njegov prijedlog za određivanje privremene mjere kao neosnovan i odlučiti kao u rješenju koji je sastavni dio odluke o smetanju posjeda.

41. S obzirom na polovični uspjeh stranaka u postupku, to je ovaj sud držeći da odredba Tbr. 7. toč. 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/2023, 107/2025, dalje Tarifa) ni na koji način ne suspendira odredbu čl. 154. st. 4. ZPP-a odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka, sve na način kako to proizlazi iz točke IV izreke ovog rješenja.

U Krku 26. listopada 2026.

NATALIJA DENONA

Elektronički potpisano: 26.10.2026T14:40:03 (UTC:2026-10-26T13:40:03Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: f16a84c1-f1fd-4eae-8e3b-2ecc5332b900
Općinski sud u Crikvenici

Sutkinja

Natalija Denona

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 dana od primitka istog. Žalba se podnosi putem ovoga suda, u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Broj zapisa: **9-3088f-32015**

Kontrolni broj: **04b93-f3127-fe073**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Crikvenici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.